

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

10 februarie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Covalenco Elena

Diaconu Iurie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul Procuraturii de nivelul Curții de Apel Cahul, Calendari Dumitru, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 27 octombrie 2015, în cauza penală privindu-l pe

Dogaru Pavel Gheorghe, născut la 20 martie 1990, originar din s. Lărguța r-nul Cantemir și domiciliat s. Constantinești r-nul Cantemir.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 20.03.2015-04.06.2015
2. instanța de apel: 02.07.2015-27.10.2015
3. instanța de recurs: 11.01.2016 - 10.02.2016

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Cantemir din 04 iunie 2015, în procedura judecării pe baza probelor administrate în faza urmăririi penale în privința lui Dogaru Pavel Gheorghe, a fost încetat procesul penal privind învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 201¹ alin. (2) lit. a) Cod penal, cu liberarea de răspundere penală și atragerea la răspundere contravențională, conform art. 55 Cod penal, stabilindu-i pedeapsă, amendă în mărime de 150 unități convenționale, ceea ce constituie 3.000 lei.

2. Potrivit sentinței, prima instanță a constatat că, Dogaru P. la data de 03 ianuarie 2015, în jurul orei 19:00, aflându-se la domiciliul socrilor săi unde locuiește cu familia, în s. Constantinești r-nul Cantemir, împreună cu soția sa Antimir-Dogaru E., copilul minor și soacra sa Mocanu I., care în corespundere cu prevederile art. 133¹ Cod penal sunt membri de familie. Pe fonul unui conflict apărut spontan între dânsii, Dogaru P. având un caracter agresiv, violent manifestat fizic și verbal asupra ultimilor, având scopul cauzării leziunilor corporale cu pumnii, intenționat i-a aplicat multiple lovituri pe diferite părți ale corpului lui Antimir-Dogaru E. cauzându-i leziuni corporale neînsemnate, lui

Mocanu I., cauzându-i leziuni corporale ușoare, iar copilului minor, pricinuinându-i suferințe psihice. În continuarea acțiunilor sale criminale intenționat a deteriorat geamurile de la ușă din interiorul domiciliului și un telefon fix, cauzând un prejudiciu material în sumă de 100 lei.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procurorul Panea E., prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Dogaru P. să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 201¹ alin. (2) lit. a) Cod penal, și în conformitate cu prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală a-i stabili pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 120 ore.

În motivare procurorul a invocat:

- incorect au fost aplicate prevederile art. 55 Cod penal;
- prima instanță nu a dat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 27 octombrie 2015, a fost respins ca nefondat apelul declarat și menținută sentința.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, prima instanță corect a încetat procesul penal în privința lui Dogaru P., învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (2) lit. a) Cod penal, liberându-l de răspundere penală în baza art. 55 Cod penal, cu tragere la răspundere contravențională.

Instanța de apel a menționat că sentința este legală, deoarece pedeapsa stabilită se încadrează în limitele prevăzute de legea penală. Prima instanță a ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei și corect a aplicat prevederile art. 55 Cod penal, argumentând concluzia prin prezența circumstanțelor atenuante, săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni mai puțin grave, recunoașterea vinei și căința sinceră în cele săvârșite, contribuirea activă la descoperirea infracțiunii, personalitatea vinovatului, care se caracterizează pozitiv la locul de muncă și de trai.

Mai mult ca atât, instanța de apel a menționat, că la individualizarea pedepsei prima instanță a luat în considerație prevederile art. 61, 75 Cod penal, potrivit cărora persoanelor recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale, luându-se în considerație și prevederile art. 61 alin. (2) Cod penal.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procurorul Calendari D., prin care solicită casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei, de către instanța de apel.

În motivarea recursului, a invocat următoarele motive:

- în urma judecării cauzei penale în procedură simplificată, instanțele de judecată urmau să-i stabilească lui Dogaru P. o pedeapsă penală în limitele

sanctiunii și a prevederilor stipulate la alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală;

- instanțele de judecată nu au dat deplină apreciere faptului că părților vătămate le-au fost cauzate leziuni corporale, iar copilului minor suferințe psihice;

- consideră că nu sunt temeiuri de aplicare a prevederilor art. 55 Cod penal.

În drept, recurentul își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 10), 16) Cod de procedură penală.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Recurentul își întemeiază recursul în baza pct. 6), 10), 16) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, și anume că, *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale; norma de drept aplicată în hotărârea atacată contravine unei hotărâri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție.*

Colegiul penal conchide că temeiul invocat de către recurent și prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, cuprinzând și motivele pe care se întemeiază soluția adoptată. Din textul deciziei recurate se constată că instanța de apel, a cercetat împrejurările săvârșirii infracțiunii și circumstanțele cauzei, adoptând o soluție întemeiată.

Mai mult, instanța de recurs, analizând textul deciziei atacate constată că, la stabilirea pedepsei instanțele ierarhic inferioare au acordat deplină eficiență prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, instanța de apel motivându-și soluția în sensul art. 415 Cod de procedură penală, just menținând sentința atacată.

În continuare, instanța de apel și-a motivat soluția sa, menționând că, potrivit art. 55 Cod penal, persoana care a săvârșit pentru prima oară o infracțiune ușoară sau mai puțin gravă, cu excepția infracțiunii prevăzute la art. 326 Cod penal, poate fi liberată de răspundere penală și trasă la răspundere contravențională în cazurile în care și-a recunoscut vina, a reparat prejudiciul cauzat prin infracțiune și s-a constatat că corectarea ei este posibilă fără a fi supusă răspunderii penale. Astfel, din materialele cauzei s-a stabilit cu

certitudine că Dogaru P., a recunoscut vina solicitând examinarea cauzei în baza prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală (f.d. 89), a reparat prejudicial cauzat prin infracțiune, fapt confirmat de către părțile vătămate (f.d. 87-88).

De menționat este și faptul că conform art. 6 alin. 11¹ Cod de procedură penală, prin expresia eroare gravă de fapt – se înțelege *stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora*, astfel recurentul invocând acest temei nu a concretizat pretențiile asupra cărei erori de fapt s-a referit, acesta fiind apreciat de către Colegiul penal ca fiind declarativ.

Prin urmare, argumentele invocate de recurent privitor la prezența temeiului pentru recurs prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul consideră că, nu sunt întemeiate și suficiente pentru desființarea hotărârii instanței de apel.

Cu referire la temeiul pentru recurs invocat de autor - *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*, specificat la pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, instanța de recurs menționează, că recurentul critică hotărârea dată în partea pedepsei menținute de instanța de apel și anume consideră că, lui Dogaru P. urma să-i fie aplicată o pedeapsă în limitele legii penale, ținând cont de prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, fără a aplica prevederile art. 55 Cod penal.

Colegiul, consideră că nici acest temei pentru recurs invocat de recurent nu este incident în prezenta cauză, iar instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei inculpatului, stabilite conform prevederilor părții Generale a Codului penal.

Deci, în cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

Conform principiului individualizării răspunderii penale și pedepsei penale, în coraport cu criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute la art. 75 alin. (1) Cod penal, instanța de judecată aplică pedeapsă luând în considerare caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul și mărimea daunei prejudiciabile, circumstanțele ce atenuează sau agravează răspunderea, ținându-se cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Instanța de recurs reține că inculpatul a fost învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (2) lit. a) Cod penal, iar cauza fost examinată în procedura judecării pe baza probelor administrate în faza de

urmărire penală, în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală.

Totodată, Colegiul penal menționează că sancțiunea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (2) lit. a) Cod penal prevede pedeapsă muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 5 ani, iar conform art. 16 alin. (3) Cod penal, aceasta se clasifică ca infracțiune mai puțin gravă.

În prezenta cauză penală au fost stabilite ca circumstanțe atenuante – căința sinceră, a săvârșit pentru prima dată o infracțiune mai puțin gravă, se caracterizează pozitiv la locul de muncă, iar circumstanțe agravante, nu au fost stabilite.

De menționat este și faptul, că părțile vătămate prezente în ședința de judecată în instanța de apel au menționat faptul, că s-au împăcat și acesta are deja un comportament corect, totodată fiind unica persoană care întreține familia.

Astfel, argumentul recurentului precum că în privința lui Dogaru P. urma a fi aplicată o pedeapsă penală, Colegiul îl consideră nefondat, deoarece instanțele de fond just au ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite ce se clasifică ca mai puțin gravă, precum și de prevederile normelor prevăzute de partea Generală a Codului penal. Având în vedere toate împrejurările cauzei, instanța de recurs consideră, că faptul examinării cauzei în procedură simplificată, în prezenta speță nu îngreădește dreptul instanței de a aplica în privința inculpatului prevederile art. 55 Cod penal.

În consecință, Colegiul statuează că, pedeapsa individualizată de instanțele de fond, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Cu referire la pct. 16) al aceluiași articol, Colegiul evidențiază că norma dată prevede că, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului dacă norma de drept aplicată în hotărârea atacată contravine unei hotărâri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție.

Însă, recurentul nu a menționat care anume normă de drept aplicată în hotărârea atacată contravine la vreo hotărâre adoptată anterior și care anume este hotărârea prin care a fost interpretată această normă.

În aceste condiții, Colegiul penal, consideră că n-a fost constatată prezența în speța examinată a careva erori de drept, ce ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, fiind just constatate elementele infracțiunii imputate inculpatului, impunându-se în consecință inadmisibilitatea recursului ordinar declarat la caz, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul Procuraturii de nivelul Curții de Apel Cahul, Calendari Dumitru, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 27 octombrie 2015, în cauza penală în privința lui **Dogaru Pavel Gheorghe**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la data de 02 martie 2016.

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecător

Covalenco Elena

Judecător

Diaconu Iurie